Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26478
Copyright: Admont, Benediktinerstift

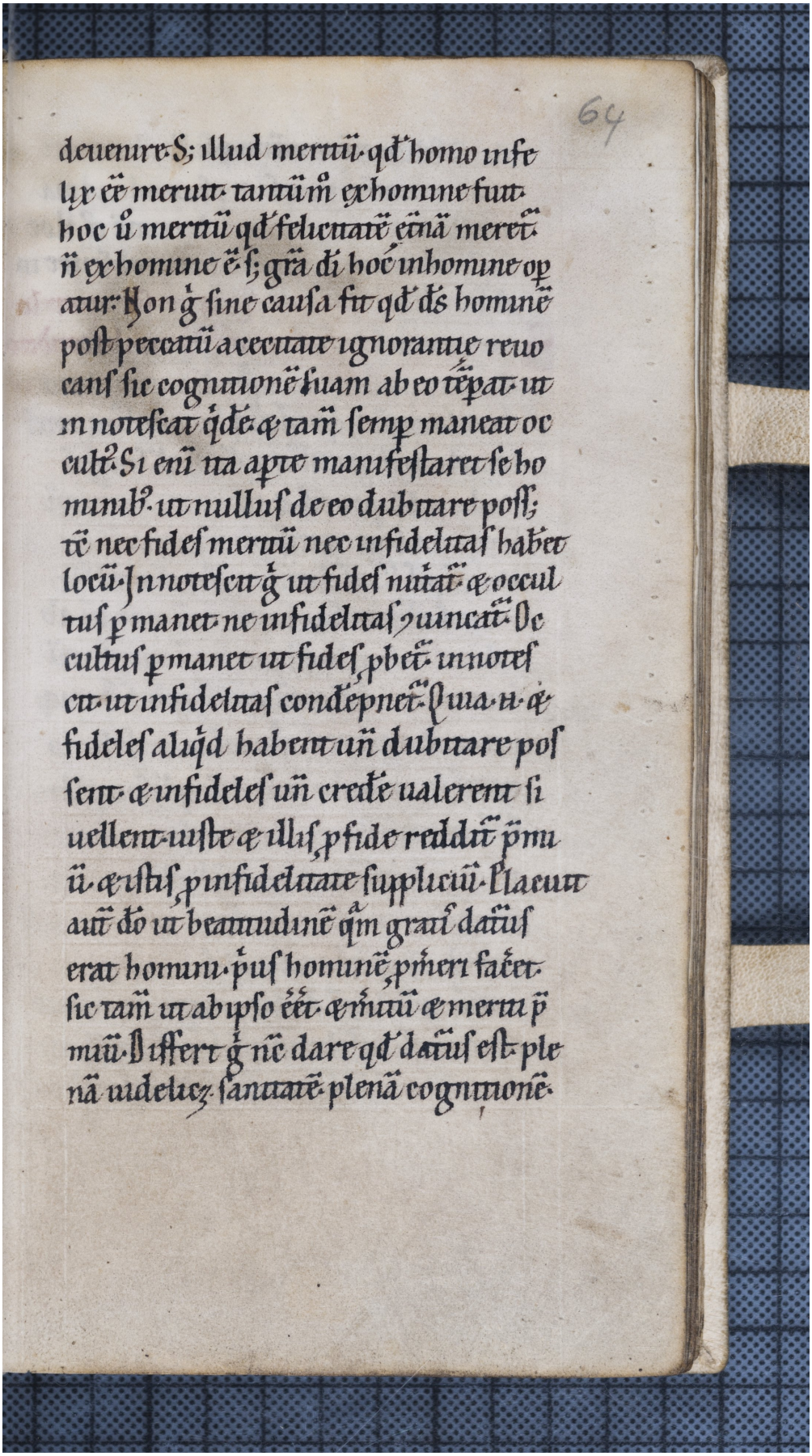

64

deuenire. S; illud meritū. qd̄ homo infe
lix ēe meruit. tantū m̄ ex homine fuit.
hoc ū meritū qd̄ felicitatē ēternā meret.
ñ ex homine ē. s; grā dī hoc in homine op
atur. Non ḡ sine causa fit qd̄ ds̄ hominē
post peccatū a cecitate ignorantie reuo
cans sic cognitionē suam ab eo tēpat. ut
in notescat q̄dē. ⁊ tam̄ semp maneat oc
cult. Si enī ita apte manifestaret se ho
minib. ut nullus de eo dubitare posset;
tē nec fides meritū nec infidelitas habet
locū. Innotescit ḡ ut fides nutat. ⁊ occul
tus p manet. ne infidelitas ꝓuincat. Oc
cultus p manet ut fides pbet. innotes
cit ut infidelitas condēpnet. Quia. ii. ⁊
fideles aliq̄d habent uñ dubitare pos
sent. ⁊ infideles uñ credē ualerent si
uellent. iuste ⁊ illis p fide reddit̄ p̄mi
ū. ⁊ istis p infidelitate supplicū. Placuit
autē dō ut beatitudinē q̄m gratis datus
erat hominī. p̄ius hominē p̄meri faceret.
sic tam̄ ut ab ipso ēēt. ⁊ nutū ⁊ meritū p̄
miū. Differt ḡ nē dare qd̄ datus est. ple
nā uidelicet sanitatē. plenā cognitionē.